

Васильківський дошкільний навчальний заклад №10
«Ластівка»

Державні та національні
символи України
(інтегроване заняття в старшій групі)

Вихователь: Пустовіт О.Д.

Васильків 2022

Мета: Розширити знання дітей про Україну як державу. Закріпити знання про державні (герб, прапор, гімн) та національні (верба, калина, рушник, вінок) символи. Учити дітей чути красу рідної мови на прикладі українських народних прислів'їв, приказок, легенд, віршів, пісень; викликати бажання спілкуватися нею. Розвивати патріотичні та естетичні почуття. Формувати бажання якомога більше дізнатися про історичне минуле своєї Батьківщини. Виховувати почуття любові та гордості за неї, бажання берегти народні звичаї, традиції.

Попередня робота. Бесіди з дітьми «Моя країна - Україна», «Народні символи країни». Розучування прислів'їв, приказок, віршів, пісень про рідний край.

Матеріал. Державні (прапор, герб) та народні (рушник з короваєм, вінок, квіти: ромашки, маки, волошки; гілки калани, колоски) символи; ляльки у національному вбранні, проектор, слайди.

Хід заняття.

(Музичний зал оформлений у жовто-блакитні кольори)

Вихователь:

Діти, ми сьогодні вирушаємо в цікаву мандрівку, в якій ознайомимося з народними та державними символами України та скарбами нашого народу. Але ці скарби незвичайні - їх відчують люди серцем і душею.

(Звучить музика, влітає мандрівник з великою кулею)

Мандрівник:

Куди я потрапив? Де я? В яку країну занесла мене на цей раз повітряна куля?

Вихователь:

Мандрівник, ти потрапив до центру Європи. Діти, як називається країна, в якій ми живемо?

Діти:

Ми живемо в Україні.

Мандрівник:

А як називається столиця України?)

Діти:

Столиця України – місто Київ.

Мандрівник:

Молодці, а як називається місто, в якому ви живете?

Діти:

Наше рідне місто – Васильків.

Вихователь:

Мандрівнику, сідай відпочивай та про нашу Україну багато цікавого пізнай.

Дорогий мандрівник, діти! А чи знаєте ви, чому нашу країну називають Україною? Послухайте, будь ласка, про це легенду.

Колись давним-давно в одному селі жила бідна жінка. Не було в неї ніякої втіхи, тільки одна важка робота. І була в неї дівчинка маленька, крихітка гарненька. І мати стала думати, яке ім'я дати своїй дитині. Тут невідомо звідки з'явилася в її хаті чарівниця. Вона подивилася з тривогою та ніжністю на дитину і сказала: «Не давай дитині імені, вона сама його знайде». Дівчинка росла підростала без імені. А коли їй виповнилося 16 років, вирушила у білий світ шукати своє ім'я.

Бідна мати чекала доньку день, два, три, а далі пішла шукати її. Вийшла мати в чисте поле, бачить мати - спить на полі її донька. Раптом посиніло небо, насупилася чорна хмара. Почувся тупіт коней, вигуки чужою мовою. Це було військо хана Батия.

Він побачив дівчинку і вигукнув: «Українка», що на його мові означало «Дівчинка молода». Дівчинка прокинулася, а хан схопив її і забрав з собою.

Матір побачила це, впала на коліна і почала благати в Бога захисту для своєї доньки.

Раптом небо стало чорне-чорне, затряслась земля. А потім все стихло, по небу пропливли рожеві хмари. Пішла вона, плачучи, по землі, шукаючи свою дитину.

А в пам'яті у неї залишилося одне слово «Україна». Мати йшла, а з очей падали сльози. А на тому місці, де впали сльози, проросли волошки сині. Йшла довго, позбивала ноги, де падали краплі крові, виростали маки. Де пройшла мати по землі – так і стала та земля називатися Україною.

Сподобалась вам легенда?

Мандрівнику, послухай вірш, який розкажуть тобі наші діти.

Ти подивись, яка навкруг краса,
Сади родючі і степи просторі,
Високі гори, сині небеса,
Ласкаве сонці, мерехтливі зорі.

Зелені трави, ріки голубі.
Співають солов'ї, цвіте калина,
Це все Господь подарував тобі,
Моя ти ненько, рідна Україна!

Дітям та мандрівнику пропонують переглянути слайди.

Вихователь

З того часу пройшло багато років, як наша Україна виборолала і

вистояла свою незалежність.

Хто мені скаже, що таке Батьківщина?

Так, діти, це край де ти народився і живеш.

Давайте сплетемо віночок із гарних слів про нашу Батьківщину.

Вихователь проводить дидактичну гру «Віночок із слів».

Діти, існують такі поняття: велика Батьківщина і мала Батьківщина.

Що таке мала Батьківщина?

Так, діти, рідне місто, вулиця, дитячий садок – все те, що оточує людину змалку, зігриває її своїм теплом все життя.

Отже, Батьківщина починається на порозі рідної домівки. Саме тут зароджується любов до рідної країни.

А зараз, шановний мандрівник, послухай вірші про наш рідний край.

Діти читають вірші:

Рідне. Я. Скидан

Україна – рідний край,
Рідне поле, зелен гай.
Любо стежкою іти,
Тут живемо я і ти.

А ще наші діти знають чудову пісню про Україну. Послухай її, будь ласка, мандрівник.

*Діти виконують пісню Н. Рубальської «Добрий день, матусю
Україно».*

Мандрівник дякує дітям за чудову пісню.

Діти, а якою мовою ми спілкуємося?

Так, українською.

А яка у нас з вами рідна мова?

Так, наша мова ніжна, лагідна, солов'їна, чарівна, співуча.

А ми з вами хто?

Так, діти, ми українці. А Україна – наша держава!

А чи ти знаєш, мандрівник, наші державні символи?

Зараз наші діти розкажуть тобі про них.

Але перед цим я нагадаю, що символ – це предмет, який характеризує державу, відображає її побут, традиції, історичне минуле.

Кожна країна має державні символи, за якими впізнають її в усьому світі.

Діти, що це в мене?

Так, діти, це наш герб – тризуб.

А що він символізує?

Так, у тризубі відображено триєдність життя (батько – матір – дитя).

А ще наші діти знають вірш про тризуб.

Тризубець Ю. Шмарговська
Знак країни головний –
Це тризубець золотий.
Він, як сонце в небі синім,
В ньому слава, в ньому сила...

А який ще державний символ ви знаєте?

Так, діти, це прапор.

Мандрівник, послухай який вірш наші діти знають про прапор.

Прапор Ж. Поклад

Прапор – це державний символ,
Він є в кожній державі;
Це для всіх - ознака сили,
Це для всіх – ознака слави.
Синьо-жовтий прапор маєм:
Синє – небо, жовте – жито;
Прапор свій оберігаєм.
Він – святиня, знають діти.

Діти, а що вам нагадує синій колір?

Так, це колір ясного, чистого, мирного неба; колір води, без якої не було б життя.

А що означає жовтий колір на прапорі?

Так, жовтий колір – це колір пшеничного поля, колір хліба, зерна, сонця.

А який ще символ нашої держави ви знаєте?

Так, діти, це гімн.

Національний гімн – це урочиста пісня, символ державної єдності. Гімн звучить під час святкування державних свят, вшановування переможців на спортивних змаганнях, гімном розпочинає і закінчує свою роботу радіо. Коли звучить гімн, потрібно встати.

А тепер давайте пригадаємо, які ви знаєте народні символи?

Так, важливе місце в житті українського народу займає рушник. Не було жодної хати без вишитого рушника. Ним прикрашали стіни, вкривали хліб. Хліб-сіль на вишитому рушнику – ознака гостинності українського народу. Без рушника не святкували ні народження дитини, ні весілля. Коли син вирушав у

дорогу, мати дарувала йому рушник, як оберіг від лиха. А дочок навчали вишивати рушники ще з малечку.

Із червоної нитки і білого льону,
Як до рідної пісні, усяк із нас звик.
В будень день і у свято,
В Карпатах, за Доном,
Наш народ давно
Вигадав диво-рушник.

А ще основними народними символами українського народу є верба і калина.

Недаремно в народі кажуть: «Без верби та калини – нема України».

Про вербу написано в народі немало. Чим заслужило шану це дерево.

Український звичай – висаджувати вербу на городі та біля ставків. Вона оберігає джерельця та річки від замулювання. У народі кажуть: «Там, де живе верба, - жили й річки».

З верби робили ясла різні вироби, плели кошики. Ось скільки цікавого пов'язано з вербою – символом України.

Другою улюбленою рослиною українців є калина. У народі її цінують за цілющі властивості. З ягід варять кисіль, джем, варення. Тому й садили калину біля осель, а особливо біля криниць, щоб вода в криниці була прохолодною і смачною.

А хто знає, що говорять у народі про калину?

Без верби й калини нема України.

Любиш Україну – посади калину.

Дівчина у вінку – мов калина у цвіту.

А ще, мандрівник, наші дівчатка знають гарні вірші про калину. Послухай їх.

У рідному краї і серце співає.
Лелека здалеку нам пісню несе.
У рідному краї - і небо безкрає,
І в лузі, і в полі калина росте.

Діти виконують танок «Одна калина»(муз. Р. Квінти, сл. В. Куравського).

Ось бачиш, мандрівник, скільки ми знаємо про нашу Україну!

І саме на цьому ми закінчуємо подорож по Україні.

Діти читають вірші:

У нашій Україні – і небо голубіше,
У нашій Україні – і сонце на тепло.
У нашій Україні – дівчата наймиліші.
У нашій Україні – і пісня на добро!

У нашій Україні і зорі найясніші,
І хата білі-біла, неначе у вінку.
У нашій Україні – молитва найсвятіша,
І пісня солов'їна в вишневому садку.

Діти виконують музично-хореографічну композицію «Моя Україна»(муз. Н.Петраш, сл. Ю. Рибчинського).

Мандрівник:

Дякую вам, діти, за вашу гостинність. Я багато дізнався про вашу країну, і вона мені дуже сподобалась. І тепер, коли я буду мандрувати іншими країнами, обов'язково буду розповідати про Україну.

Вихователь: І ми тобі дякуємо, мандрівник, за те, що ти завітав до нас. А на згадку про цю подорож наші діти дарують тобі прапор та мапу України, щоб ти вільно подорожував по нашій країні.

Мандрівник: Дякую, мені вже час повертатися! Спасибі всім. До побачення!